

નોંધ : જમણી બાજુનાં આંકડા ગુણ સૂચવે છે

પ્ર.૧ નીચેના ગદ્યખંડનું વિવરણ કરો :

(૨૦)

કવિનું કાર્ય રસિત કૃતિઓ ઉત્પન્ન કરવાનું છે. અમૂર્ત વિચારો અને અનુમાનોના સિધ્ધાંતો કહેવાનું નથી કવિ જે વિચારો અને અનુમાનો ઈષ્ટ હોય તે તે અમૂર્ત અમૂર્ત સૂત્ર રૂપમાં ગોઠવવાને બદલે મૂર્તિઓ અને કૃતિઓના અંગ અને ગુણ રૂપે તે પોતાની રચનામાં દાખલ કરે છે. કવિ સિધ્ધાંતો કહી બતાવતો નથી પણ પાત્રો અને વૃત્તાન્તોનાં એવાં આનંદમય ચિત્રો આપે છે કે ચિત્રો ગ્રહણ કરનાર તે ચિત્રોમાં રહેલા સિધ્ધાંતો અનાયાસે અને વગર જાણ્યે ગ્રહણ કરી લે છે. કવિ જો સિધ્ધાંતનું કથન કરવા બેસે તો આનંદમય રચનાનો ત્યાગ કરી તેને બીજા જ પ્રદેશમાં જવું પડે.

- રમણભાઈ નિલકંઠ

અથવા

પ્ર.૧ નીચેના ગદ્યખંડનું વિવરણ કરો :

“કવિતા એ આત્મની કલા છે. આત્મના ખાસ ધર્મો-ચૈતન્ય વ્યાપન અને અનેકતામાં એકતા - એ કવિતામાં અવશ્ય હોવા જોઈએ જે કવિતામાં ચૈતન્ય નથી ને કવિતા જ નથી. કવિતા આત્મા પેઠે વ્યાપનશીલ હોવી જોઈએ આત્મા જેમ પિંડમાં અને બ્રહ્માંડમાં બુદ્ધિમાં, હૃદયમાં અને કૃતિમાં અને એ ત્રણેથી પર પરમાત્મા રૂપમાં વિરાજી રહેલો છે. તમે કવિતા પણ મનુષ્યનાં બુદ્ધિ હૃદય કૃતિ અને અંતરાત્મા એટલે ધાર્મિકતા - એ સૌની જરૂરિયાતો સંતોષે એવી હોવી જોઈએ કવિતામાં રહેલો ત્રીજો આત્મધર્મ અનેકતામાં એકતા છે. એક જ મુખ્ય બિંદુની આસપાસ અનેક પાત્રો પ્રસંગો ઉક્તિઓ રસવૈવિધ્ય અને વર્ણનો રચવાં તેમાં કવિનું માહાત્મ્ય રહેલું છે”

- આનંદશંકર ધ્રુવ

પ્ર.૨ નીચેના કાવ્યનો રસારવાદ કરાવો

(૨૦)

મળ્યાં અને જુદાં પડ્યાં

મળ્યાં અને જુદાં પડ્યાં

હવે ફરી કદીય તું મળે કે નહીં મળે,

ન જાણતો જરીય એ, પરંતુ ભાન છે હૈયે

પ્રવાહ માંહી લાકડાં તણાઈને વળી જતાં,

અને છૂટાં પડી જતાં,

મળ્યાં અને પડ્યાં નથી જ એમ આપણે.

અનેક આશથી ભરેલ અંતરે મળ્યાં અને

અનેક આશને વળી મળી ઉછેરતા મને.

ભવિષ્યનાં બધાં સુખો સ્મૃતિ સ્વરૂપ સૌ દુઃખો,

હસીહસી નિહાળતાં અને દિનો વિતાવતા.

જેમ જિંદગાની બે મળે. મળેલ આપણેય,

તેમ ભાવના અને અનેક કામના થકી,

ભર્યા ભર્યા ઉરે અને પછી વળી જુદાં પડ્યાં,

પ્રવાહ બે મળે અને મળી ભળી વહી રહે.

પ્રવાહ એકથી કદી વહેણ બે થઈ વહે,

તેમ આપણે મળ્યાં, ભળ્યાં અને વહી રહ્યા

પ્રવાહ એકનાં પછી વહેણ બે સમાં થયાં.

- પ્રહલાદ પારેખ

(PTO)

અથવા

પ્ર. ૨ નીચેના કાવ્યનો રસાસ્વાદ કરાવો
 ભોમિયા વિના મારે ભમવાતા ડુંગરા
 જંગલની કુંજ કુંજ જોવી હતી.
 જોવી'તી કોતરો ને જોવી'તી કંદરા
 રોતાં ઝરણાંની આંખ લહોવી હતી
 સૂના સરવરિયાની સોનેરી પાળે
 હંસોની હાર મારે ગણવી હતી
 કાળે ઝુલંત કોક કોકિલાને માળે
 અંતરની વેદના વણવી હતી
 એકલા આકાશ તળે ઊભીને એકલો
 પડધા ઉરબોલનાં ઝીલવા ગયો
 વેરાયા બોલ મારા ફેલાયા આભમાં
 એકલો અટૂલો આંખો પડ્યો.
 આખો અવતાર માથે ભમવા ડુંગરિયા
 જંગલની કુંજ કુંજ જોવી ફરી.
 ભોમિયા ભૂલે એવી ભમવી રે કંદરા
 અંતરની આખડી લહોવી જરી

- ઉમાશંકર જોશી

પ્ર.૩. નીચે આપેલા છંદનું બંધારણ આપી ઉદાહરણ સહિત સમજાવો (ગમે તે ચાર) (૧૬)
 (૧) તોટક (૨) શ્લોક (૩) ઉપેન્દ્રવજ્ર (૪) ક્રુત વિલંબિત
 (૫) ચોપાઈ (૬) રોળા (૭) સવૈયા (૮) વસંત તિલકા

પ્ર.૪. નીચેનામાંથી ગમે તે બે અલંકારની વ્યાખ્યા આપી ઉદાહરણ સહિત સમજાવો (૧૪)
 (૧) વ્યતિરેક (૨) શ્લેષ
 (૩) સજ્જવારોપણ (૪) અતિશયોક્તિ